மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XIV. | Madras: October 1912. | No. 10.

புத்தகம் - கச. | சென்னபட்டணம்: அக்டோபர்மீ 1912. | இலக்கம்-10.

மஹிலாமண்டலம்.

கோட்டா மகாராஜா அவர்கள் ஸ்திரீகளுக்காக டெல்லியில் ஸ்தாபிக்கப் போகும் மெடிகல் காலேஜுக்கு லக்ஷம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார். டெல்லி டர்பார் ஆனவுடன் சக்ரவர்த்தியும், சக்ரவர்த்தினியும் இவரது நாட்டிற்கு வந்துபோனதற்கு ஞாபகார்த்தமாக இவ்விதம் செய்தாராம். இந்திய மாதர்களுக்கு இவ்வித காலேஜ் ஒன்று அவசியம் வேண்டியதே. ஏனெனில் உயர்ந்த வகுப்பைச் சேர்ந்த ஸ்திரீகள் புருஷர்கள் படிக்கும் காலேஜியில் படிக்க முன் வருவதில்லை. இதற்காகவே இந்தியா கவர்ண்மெண்டார் இந்த பணத்தை அதற்கு உபயோகிக்கவும், இன்னும் இந்தியாவிலுள்ள மன்னர்களிடமிருந்து பணம் வசூல் செய்யவும் தீர்மானம் செய்திருக்கிறார்கள். சுமார் ரூபா 15 லக்ஷம் தேவையாம். சில மன்னர்கள் $7\frac{1}{2}$ லக்ஷம் ரூபா கொடுப்பதாக வாக்களித் திருக்கிறார்களாம். தென் இந்தியாவிலுள்ள மன்னர்களும் இப் பேருபகாரமான காரியத்திற்குத் திரவிய உதவிசெய்ய முன் வருவார்களென்று நம்புகிறோம்.

சென்னை சரஸ்வதி பாலிகா பாடசாலைப் பெண்மணிகளுக்குப் பரிசளிக்கும் கூட்டம் பச்சையப்பன் மண்டபத்தில் கூடிற்று அச்சமயம் கனம் ஜட்ஜி சதாசிவ ஐயரவர்கள் சபைத்தலைமையை வகித்தார்கள். பரிசளித்தபின் கனம் சதாசிவ ஐயரவர்களின் மனைவியார் பெண்கல்வியின் அவசியத்தைப் பற்றி உபந்நியாசம்செய்து பெண்களுக்குக் கல்விபுகட்டிவருவதுடன் அவர்கள் முன் காலத்தில் கீர்த்தியுடனிருந்தமாதிரி செய்யுங்களென்று சொன்னார்கள்.

நாம் செய்யும் காரியங்கள்.

மூன்றுவித காரியங்களிருக்கின்றன. நல்லது, கெட்டது, சந்தேகமுள்ளது. சந்தேக முள்ளதைப்பற்றி நாம் மிக்க ஜாக்கிரதையாயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவ்வித காரியங்கள் செய்வதால் நாம் அபாயத்திற்கு ஆளாகுவோம். மேலும் அவ்வித காரியங்கள் முதலில் பயத்தை யுண்டுபண்ணுமவிருந்துகொண்டே பலகெடுதல்கள் உண்டாகும்படி செய்யும். சந்தி வெளிச்சத்தின் நிழல் எப்படி நம்மை நல்லிருளுக்குச் சேர்க்கிறதோ அதேமாதிரிதான்.

போபால் பீகம் அவர்கள் போபாலிலுள்ள மாதர்சங்கத்தில் பின்வருமாறு தமது இனத்தாருக்கு புத்தி சொன்னார்கள்:—

28

"கல்வி ஒவ்வொருவருக்கும் தேவை, ஆனால் அளவுக்கு மிஞ்சிய சுதந்தரம்கூடாது. ஆங்கிலேய ஸ்திரீகளுக்கு எவ்விதமான சுதந்தர மிருக்கிறதென்பது நமது ஸ்திரீகளுக்குத் தெரியாது. நமது தேசத்திலுள்ள ஸ்திரீகளுக்கு அவ்வித சுதந்தரம் வேண்டியதில்லை. மகமதிய ஸ்திரீகளுக்கு கடவுளின் வார்த்தையே உண்மையானவும் ஜெயம் பெறக்கூடிய வழிகாட்டி". 'சுத்தமா யிருப்பதை எடுத்துக்கொள். அவ்வித மில்லாததை விலக்கிவிடு' என்று நமது தீர்க்கதரிசியார் வார்த்தையின்படி நடக்கவேண்டும். மகமதிய ஸ்திரீகள் தங்கள் மதசம்பிரதாயப்படி அநுஷ்டித்து வரவேண்டுமே தவிர அதிக சுதந்தரம்பெற விரும்பக்கூடாது. துருக்கிதேசத்து ஸ்திரீகள் விருத்தியடைந்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மேற்கிலுள்ள ஸ்திரீகள் சுதந்தரம் பெற முயன்றுவருவதைப்போல் முயலுகிறார்கள். இது அவர்களுக்குப் பின்னிட்டு தீங்கை விளைவிக்குமென்று பயப்படுகிறேன். ஆகையால் அவர்கள் சரியான மார்க்கத்தைப் பின்பற்றி நடப்பார்களென்று கடவுளை ஸ்துதிசெய்கிறேன். முன்காலத்தில் மகமதிய ஸ்திரீகள் கீர்த்திபெற்று மதசம்பரதாயத்தைச் சிறிதும் நழுவவிடாமல் இருந்துவந்தார்கள். அவர்களால் நாகரீகம் விருத்தியடைந்தது. அவர்கள் பழக்கத்தால் சிறந்த வித்வான்களும், கீர்த்திபெற்ற மனிதர்களும் உதித்தார்கள்.

☞ ப. ர்.

* ஜப்பான் சக்கரவர்த்தினி.

முட்ஸுஹிடோ சக்கரவர்த்தியின் மனைவியாரான ஹாரௌகோ (Harow Ko) 1850ம் வருஷம் பிறந்தார். சக்கரவர்த்தியை விட இரண்டுவருஷம் மூத்தவர். ஜப்பானில் சக்கரவர்த்திக்கு அடுத்தபடியில் 5 உயர்தரக் குடும்பங்கள் உண்டு. அவைகளில் ஒன்றிலிருந்தே சக்கரவர்த்தியின் மணப்பெண்ணைத் தெரிந்தெடுப்பது வழக்கம். ஹாரௌகோ பிரின்ஸ் தாடாகாவமிசத்தில் பிறந்தபெண் இளம்பருவத்தில் கயோடாவில் வசித்தனர். மேல்நாடுகளில் சன்னியாசி மடங்களில் அடைப்பட்டிருக்கும் கன்னிகைகளைப்போல் உலகத்துச் சம்பந்தம் எதுவுமறியாமல் வளர்க்கப்பட்டு வந்தார். அங்கு தமது பிற்கால அந்தஸ்துக்குரிய பயிற்சியைப் பெற்று 19-வது வயதில் சக்கரவர்த்தியை மணம் புரிந்தார். ஹாரௌகோ ஜப்பானில் தற்காலத்து ஸ்திரீகளில் அதிசயமாய்த் தோன்றுகிறவர். ஜாப்பானிய உடைகளை உபயோகப் படுத்தாமல் பாரிஸ் நகரத்தில் தமது உடைகளைச் செய்வித்து உடுக்கிறார். அன்னிய உடுப்புகளானாலும் அவைகளை விகாரமாவது கூச்சமாவது இல்லாமல் மேல்நாட்டு ஸ்திரீகளைப்போலவே உடுத்து நடமாடுவார். அவர் தோற்றம் அழகுள்ளதாயில்லாவிட்டாலும் அவர்முகத்தில் களையிருக்கின்றது. அன்பும் புத்தியும் பரபரப்பும் விளங்குகின்றன. அவருடைய உடையும் மாதிரியும் மேல்நாட்டு உடையையும் மாதிரியையும் போன்றனவாயினும் ஹிருதயத்தில் கீழ்நாட்டவாகவே

* "புதிய ஜப்பான்" என்னும் புத்தகத்தின் இரண்டாவது அத்தியாயத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.

அடுத்த பத்திரிகையில் இப்பொழுது சக்ரவர்த்தியாகிய யோஷிஹிடோவின் சரித்திரம் சித்திரப்படத்துடன் பிரசுரிக்கப்படும்.—ப. ர்.

இருக்கிறார். ஜப்பானின் புராதன வழக்கங்களில் பக்தியுள்ளவராயும் அனுவசியமான புதுமைகளை விரும்பாதவராயும் உள்ளவர்.

ஹாரௌகோ ஜப்பானுக்கு வீராவேசத்துடன் ஊழியம் செய்ய விரும்புகிறவர். தமது ஜனங்களுக்காக எவ்விதமாய்த் தம்மை அர்ப்பணம் செய்து கொள்ள வேண்டுமானாலும் செய்துகொள்வார். ஜனங்களுடைய கோரிக்கைகள், பயங்கள், விருப்பங்கள், எவைகளோ அவைகளை தம்முடையனவாக்கிக் கொள்வதே அவருடைய பெரும் விருப்பம். இதையறிந்து ஜனங்கள் சக்கரவர்த்தியை உபசரிக்கிறபடி அவரையும் உபசரிக்கிறார்கள். சக்கரவர்த்தியின் மஹிஷி என்கிற காரணத்தாலல்ல, இனிவரும் சக்கரவர்த்திக்கு ராஜீய அனுஷ்டானப்படி அவரே மாதா என்கிற காரணத்தினால் இவ்விதம் உபசரிக்கப்படுகிறார். சக்கரவர்த்தினியை இவ்வாறு உபசரிப்பதற்கு வேறு விசேஷ காரணமுமொன்று உண்டு. வெகுகாலத்துக்கு முன்னால் சக்கரவர்த்தினி யாயிருந்த ஒருவர் அவருடைய உத்தம குணங்களினால் தெய்வம்போல் கொண்டாடப்பட்டார்; அவர் தற்காலம் புனர் ஜனனம் அடைந்து ஹாரௌகோவாக அவதரித்திருக்கிறாரென்று ஜப்பானியர் நம்புகிறார்கள்.

ஹாரௌகோவிடத்தில் சக்கிரவர்த்திக்குப் பூரணமான அபிமானமிருந்த போதிலும் சக்கரவர்த்தினியின் நிலைமை துக்கமற்றதாயிருக்கவில்லை. அவர் சக்கரவர்த்தியின் பட்டமஹிஷியாயினும் வேறு சில ஸ்திரீகளையும் சக்கரவர்த்தி மணம்புரிந்திருக்கிறார். இப்பொழுது இருக்கும் சக்ரவர்த்தி இவருக்குப் பிறந்த புத்திரரல்ல. சக்கிரவர்த்தியின் அந்தப்புரம் பட்டமகிஷி ஒருவராலும் வேறு பதினொரு ஸ்திரீகளாலும் பூர்த்தி பெற்றிருந்தது. பட்டமகிஷி மேற்சொன்ன 5-முதல்தர உயர்குலங்களிலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட, மற்ற ஸ்திரீகள் கீழ்த்தர அந்தஸ்துள்ள குலங்களிலிருந்து பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டார்கள். பட்டமஹிஷிக்குள்ள கௌரவங்கள் மற்ற ஸ்திரீகளுக்கில்லாவிட்டாலும் மற்ற ஸ்திரீகளில் எவருக்கேனும் பிறந்தபிள்ளை பட்டத்துக்கு உரியவனாகவே கொள்ளப்படுவான். இப்போது சக்ரவர்த்தியாயிருப்பவர் கீழ் அந்தஸ்து ஸ்திரீகளில் ஒருவருக்குப் பிறந்தவர். ஆயினும் மஹிஷிக்குச் சந்ததி உண்டாகாதென்று நிச்சயமாய்த் தெரிந்தவுடன் அவருக்கு யுவராஜாப்பட்டம் சூட்டப்பட்டது. யுவராஜாவுக்கும் சமீபத்தில் ஒருபிள்ளை பிறந்து அந்தப் பிள்ளையும் பட்டத்துக்கு உரியவனாக அங்கீகரிக்கப் பட்டிருக்கிறான். இந்த யுவராஜாவிடத்தில் ஹாரௌகோதம் சொந்த மகனுக்குரிய அன்பைப்பாராட்டி வருகிறார். அவருடைய படிப்பிலும் பயிற்சியிலும் முழுக்கருத்தும் வைத்திருப்பதன்றி அவருடைய ஜனன மாதாவையும் வெகு நேசமாய் நடத்தி வருகிறார்.

சமீபத்தில் ருஷியாவுடன் யுத்தம் நடந்த காலத்தில் வழக்கமாயிருந்த சகலகளியாட்டங்களையும் உல்லாசக் கச்சேரிகளையும் விட்டுவிட்டு யுத்தம் நடத்திக் கொண்டிருந்த போர்ச் சேவர்களும் வேண்டிய சௌகரியங்கள் எவையோ அவைகளைச் சேகரிப்பதில் முழுக்கவலையும் செலுத்தி வந்தார். சீனாவுடன் யுத்தம் ஆரம்பமானதற்குச் சிலகாலம் முன்னால் ரெட்கிராஸ் ஸொஸயடி என்று தாதிமார்களடங்கி ஒருசங்கத்தை ஸ்தாபித்தார். இந்தச் சங்கத்துக்கு ஹாரௌகோ தலைவர். அதற்காக நாளெல்லாம் அவர் உழைத்து வருகிறார். யுத்தம் நடந்த காலத்தில் தாமாவது அரண்மனையைச் சேர்ந்த எவராவது சுகத்துக்காகவும் விளையாட்டுக்காகவும் சிறிது பணமேனும் செலவு

செய்யப்பட மாட்டாதென்று கண்டிப்பாய் உத்தரவு செய்திருந்தார். மிகுக்கக் கூடிய பணமெல்லாம் போர்வீரரின் உபயோகத்துக்கே செலவாகவேண்டு மென்று நிச்சயித்திருந்தார்.

காலஞ்சென்ற ஜப்பான் சக்ரவர்த்திக்கு 33-வயதுள்ள (இப்பொழுது சக்ரவர்த்தி)குமாரரும், நான்கு ராஜகுமாரத்திகளும் உண்டு. யோஷி ஹிடோ 1879௵ ஆகஸ்டுமீ 31உயில் பிறந்து 1889௵த்தில் இளவரசுப் பட்டம் வகித்து, இப்பொழுது 28-வயதுள்ள ஸடாகோ ராஜகுமாரத்தியை 1900௵த்தில் மணந்தார். இவருக்கு இப்பொழுது 11-வயதுள்ள ஹயான் ஹிடோ என்ற பட்டத்திற்குரிய ஒரு குமாரரும், 10, 7-வயதுள்ள இன்னும் இரண்டு குமாரர்களும் உண்டு.

சந்திரவதனன்.

இரண்டு குதிரைகள் பூட்டிய வண்டி மாளிகையினுள் ஓடி வந்தது. புத்தகசாலை சன்னல் வழியாய் பார்த்த என் வயறு எரிந்தது; என்தேகம் நடுங்கியது, எனக்கேதோ ஆபத்து வருவதாய் எண்ணினேன். ஒன்றும் புரியாது மயங்கி, இருந்த நிலையிலசையா திருந்தேன். ஒருமணி சென்றிருக்கலாம். ஒரு வேலைக்காரன், சுகுணதுரை வெளியில் இருவருடன் பேசியிருப்பதாயும், என்னை யழைப்பதாயும் கூறினான். என்னெஞ்சு அடைத்துப்போயிருந்தமையால் அவனைக் கேட்க நாவெழாது சென்றேன். குள்ளமாயும் அம்மைத் தழும்புகள் நிறைந்த கொரேமுகமுடைய ஒரு மனிதனும், அவன் பக்கத்தே குரூரனும் உட்கார்ந்திருப்பதையும், எதிரில் சுகுணரையும் கண்டேன். அப்புதியவன் என்னைக்கண்டதும் என்னருமை மருமகனே; எனக்கட்டிக்கொள்ள வந்தான். நான் பயத்தால் சுகுணதுரையிடம் ஓடினேன். "சூதரே" உமது விவகாரத்தை தெரிந்து கொள்ளுமுன் நீர் அவசரப்படுவது நியாயமல்ல, உட்காருமென்றார்.

என்னருமை மருமகனை ஆலிங்கனம் செய்துகொள்வதற்கு விவகாரம் தீரவேண்டியதென்ன? என உட்கார்ந்தான்.

சந்திரவதனா ? குரூரரை உனக்குத்தெரியும்; இப்புதியவர் உன் தாய்மாமனும், இவருன்னை யழைத்துபோக வந்திருக்கிறார்; உன் உறவினராய் அவர் வந்திருக்கும்போது நான் வேறு சொல்வது கூடாது. நீ புறப்படத் தயார் செய் என்றார். நானவர் காலைப்பிடித்துக்கொண்டு, துரையே ? எனக்கோர் பந்துவிருப்பதாய் நானறியேன். இஃது யேதோ மோசமாயிருக்கிறது, என்னை நழுவவிடாதீர்கள் என்றேன்.

குரூரன் என்னை அதட்டி நீ சிறுவன் உனக்கென்ன தெரியும்? இச்சூதரை எனக்கு நெடுநாளாய்த் தெரியும், தேவநகரில் இவர் ஓர் நல்ல குடித்தனக்காரர், இவர் உன் அம்மான்தான். அவர் மனம் வருந்தாமல் நீ அவருடன் போ என்றான்.

இதற்குள் சூதன் என்னும் அப்புதியவன் சிறுபிள்ளை யாதலால் ஏதோ வித்தியாசமாய் நினைக்கிறாய், நானடிக்கடி வந்து காணவில்லையென எண்ணம்

போராடுகிறது, அதின் விபரங்கள் நான் நமது சாகைபோய் தெரிவிப்பேன், வீண் பிடிவாதங்கள் செய்யாது என்னோடுவா, என்று, கம்மிய தொண்டையால் பயங்கரமாய் பேசி என்னை நெருங்கி இழுக்க வந்தான். நான் ஓ? வென்றலறினேன். மாளிகை ஜனங்கள் அங்கு கூடினர்; கற்பக வல்லியாரும் அங்கு வந்து விபரங்கள் தெரிந்து தன் தந்தையை நோக்கி, அருமைத் தாதையே யாதொரு ஆதாரமுமில்லாது நம்மிடமிருக்கும் அப்பையனை அழைப்பானேன்? அவனும் அவரைத்தெரியேனென்கிறன். நீங்கள் அவனை அவருடன் அனுப்ப நினைக்கிறீர்களா? என்றான். நானவள் பக்கம் ஓடி என்னை காக்கும்படி வேண்டினேன். இவ்வார்த்தை கேட்ட அவர் தந்தை திடீரென ஏதோ யோசனை செய்து, சூதரே, நீர் இப்பையனுக்கு அம்மானென்பது நம்பத்தக்கதாயில்லை. சரியான ஆதாரம் கொண்டுவாரும். அதற்குமுன் இவனை உம்மோடு அனுப்புவது முடியாதென்றார். இதைக் கேட்டதும் சர்ப்பம்போல் சூதன் சீறி நான் மரியாதையுள்ள குடித்தனக்காரன். என் மருமகனை நீர் கேவல வேலை வாங்குகிறீர், நான் ஆதாரம் ருசுப்படுத்தி, அதின் பிறகு பேசிக்கொள்கிறேனென்று இருவரும் வெளியே சென்றனர். வண்டி திரும்பிப்போயிற்று. சுகுண துரைக்கும் கற்பகவல்லியார்க்கும் என் நன்றியைக்காட்டி வணங்கினேன்.

இரண்டாநாள் மாலைப்போது தோட்டத்தின் புரம் என் மனோச்சியம் செய்து திரும்பினேன். இருள்மேலிட்டது. மாளிகை புழக்கடையில் யாரோ இருவர் மரத்து நிழலில் வேகமாய் சென்றதாய்த் தோன்றியது. தோட்டக்காரர்களாயிருக்குமென எண்ணி வந்தேன். இரவு நித்திரைசெய்தபோது திடீரென விழித்தேன். யேதோ ஆரவாரம் கேட்டது. யாரையேனும் எழுப்ப எண்ணினேன். அச்சத்தம் மறுபடி கேளாமையால் தூங்கினேன். நான் நித்திரைவிட்டெழுந்தபோது மாளிகை ஒரே இரைச்சலாயிருந்தது. தலை தெரியாது ஓடினேன். என் நெருக்கமான வேலைக்காரன் என்னெதிரே ஓடிவந்தவன் சந்திரா, கொலை! கொலை! யென்றோடினன். நான் போய் பார்த்தபோது சுகுணதுரை சயனமண்டபத்தெல்லோரும் கூடி நின்றார்கள். பிரக்கினையற்றுக் கிடந்தகற்பகவல்லியை அவர் பள்ளியறைக்கு யெடுத்துச்சென்றார்கள். சுகுண துரை காதுவரை துண்டிக்கப்பட்ட ரத்தப்பிரவாகத்திற் கிடந்தார். அதைப் பார்த்தவுடன் என்னை யிருள்மூடிக் கீழே விழும்படி செய்தது. நான் விழித்தபோது மாலைமூன்றுமணி. போலீஸார் விசாரணைசெய்துகொண்டிருந்தார்கள். கற்பகவல்லி பிரக்கினையடைந்தும் செயலற்றவாயிருந்தார். உல்லாசசுந்திரரும் கற்புக்காசியும் வந்திருந்தார்கள். பந்துக்கள் ஏராளமாய்க் கூடியிருந்தார்கள்.

அதில் குறிப்பிட வேண்டியது கற்புக்காசி கற்பகவல்லி இவர்களின் தாய் மாமன் இருபது வயதுள்ள சற்குணர் ஒருவரே உங்கள் ஞாபகத்தில் கொண்டு வரவேண்டியது. வளர்த்துவதிலென்? போலீஸாரிடம் நானும் சாட்சியமாய் விசாரிக்கப்பட்டேன். ருசுவின்மையால் உண்மை வெளிப்படுத்தவேண்டியது தங்கள் பொறுப்பிலிருப்பதாய் முடிவு படுத்திச் சென்றார்கள். பிரேதம் அடக்கம் செய்யப்பட்டது. மறுநாட்காலை ஒரு வேலைக்காரன் என்னை எழுப்பி அப்பொழுது வீட்டிற்கெஜமானுய் வந்திருக்கும் உல்லாசசுந்திரர் அழைப்பதாய்க்கூறினன். நானெழுந்து அவரைத் தேடித் தெருவாயிற்படி சென்றேன். அவரையும் எனக்கம்மானுய்வந்த சூதனையுங்கண்டேன். உல்லாசர் இவருன்னை பாத்தியங்கொண்டாடுகிறார். எனக்கிருக்கும் தொந்திரவும் மனைவருத்தமும் போதாதென இது ஒரு விவகாரமா? நான் கவனிக்கநேரமில்லை. இதோ ஒரு பவுன் எடுத்துக்கொள். நீ அவருடன் போகலாம் என்றார்.

சூதன் அவரைக் கடுந்ததாய்ப்பேசி நான் தக்க குடித்தனக்காரன் நீங்கள் என் மருமகனுக்கு யாசகம் கொடுக்கவேண்டியதில்லை யென்றார்.

உல்லாசர் கோபமாய்த் திரும்பிப்போனார். நானோடி அவரைக் கெஞ்சிக் கொள்ள எத்தனப்பட்டேன். அதற்குள் மாமனுய்வந்த சூதன் என்கையைப் பிடித்திழுத்து வண்டிக்குள் தள்ளினான். வண்டியின்கதவு சாத்தப்பட்டது. வண்டி ஓட ஆரம்பித்தது. நான் வண்டியின் சாளரவழியாய் வெளியே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். சற்று நாழிகை சென்றபின் சூதன்முகத்தை கடைக்கண்ணால் பார்த்தேன். அவன் முகத்திலுள்ள இயற்கையான கடுமையைத் தவிர வேறொன்றுந் தோன்றவில்லை. வண்டி ஓடிக்கொண் டிருந்தது. இரண்டுமணி நேரம் ஓடியிருக்கலாம். பெரியரஸ்தா ரோட்டில் ஒரு வீட்டின் வாயில் வண்டி நின்றது. அவலட்சணமற்ற ஒரு சாதாரணவீடு. கதவைத் தட்டினான். ஓர் மத்திமவயதும் நாகரீகமுமுள்ள வேலைக்காரி கதவைத் திறந்தாள். முப்பது வயதுள்ள ஓரழகியமாது நோயாளியாய் கட்டிலில் படுத்திருந்தாள். அவளிருந்த அறையில் என்னைக் கொண்டுபோய்விட்டு, இதோ உன் மருமகன் சந்திரவதனன்; கமலா. இது ஓர் ஓடுகாலிநாய். இதனை சாக்கிரதையாய் பார்த்துக்கொள் என்றான். அம்மாது பதில் கூறுமுன் வழக்கமான கடுமையோடு வெளியிற் சென்றான்.

அவளென்னை உட்காரும்படிச் சொல்லி சந்திரவதனா உன்வரவு நல்வரவாக என்று என்னைத் தன் சமீபத்தழைத்து உச்சிமுகந்து தடவிக்கொடுத்து குழந்தாய் இன்றுமுதல் நீ என் குமாரன்; உன்னைச் சந்தோஷிக்கச் செய்யும் தாய் நான். ஆனால் உன்னை திருப்தியாய் வளர்க்க என்னிச்சைப்படி ஒன்றும் என்றபோது அவள் கன்னங்களில் கண்ணீர் ஓடியது. நானந்த அம்மாளை மாமி என் பெற்றோரை உங்கட்குத் தெரியுமா? என்றேன். என்கண்ணே சந்திரா, உன் மாமன், படித்துக்கொண்டிருந்த நீ ஓடிப்போனதாயும் சுகுணமாளிகையிலிருந்து இன்றுன்னை அழைத்து வருவதாயும் நேற்றுதான் கூறினார். இதற்குமுன் உன்னைப் பற்றிய பிரஸ்தாபமுங் கிடையாது. என் புருஷன் குடும்பத்தார் யாரையும் நான் தெரிந்ததுமில்லை. கேட்டதுமில்லை என்றாள்.

இதற்குள் யாரோ வரும் அரவங் கேட்டது. சாற்றியிருந்த அவ்வறைக் கதவுதிறந்தது. அவ்வம்மை சடுதியிற் கண்களைத் துடைத்துக்கொண்டு சந்திரவதனா என் கண்ணே, இவள்தான் என்மகள், உன் மைத்துனி சுந்திரவதனி என்றாள். நான் எழுந்து திரும்பிப் பார்த்தேன். என்னுயுளில் தோன்றாத கிளர்ச்சி யென்னுட் தோன்றியது. என்மனம் நான் தோன்றிய நாள்களாய் துக்கத்திலமுழுந்தி என் நெஞ்சு வருத்தத்தால் விம்மிவிம்மி வடிந்திருந்தது. இன்று ஓர் சுபதினமாய் என் நெஞ்சு சந்தோஷத்தால் விம்மியது. இதுகாறும் ஸ்திரீகளின் அழகையும் வர்ணித்திருந்தாலும், அவர்கள் வகுப்பிற்குரிய பேதத்தை நினைத்ததன்றி, அவர்களைப்பற்றிய கருத்து வித்தியாசப்பட்டதில்லை.

இப்பொழுதோ சுந்தரவதனியின் பிரியம் வேண்டுமென நினைத்தேன். அவள் தயவுதேட நான் எவ்வித துன்பத்தையும் அனுபவிக்கலாமென நினைத்தேன். இவ்வளவு அருமையான ஒருபதார்த்தத்தை "சூதன்" மகளாய் அடைந்திருப்பது தெரிந்திருந்தால், நானவனைக் கொஞ்சமும் வெருக்கக் காரணமில்லை என எண்ணினேன். கடவுளின் சிருட்டியில் ஆண்பால் பெண்பால் என்று வகுக்கப்பட்ட இருதா ஜீவியங்களில் பெண்பால் ஆண்பாலினும் அவ

லட்சணமாய் சிருட்டிக்கப்பட்டதென யேதோ ஒன்றில் படித்திருந்தேன். அப்படியெழுதியவர் கருத்து தன் சீவகாலங்களில் தன் மனதைக் கவரும் ஒரு ஸ்திரீயைக் காணுமையே காரணம் என எண்ணினேன். ஸ்திரிகளை வெறுத்ததாய் பேசும் மாந்தர், மனதைக் கவரும் ஒரு ஸ்திரீயைக் காணுமையே அவர் துறவுபேசும் தன்மையென எண்ணினேன்.

லட்சணமென நினைத்து தன் மனதைக் கவனிப்பதைவிட்டு, அவலட்சணமென நினைத்து அவர் மனதையும் லட்சணக் குறைவுசெய்வது அவரவர் பிசகேயென எண்ணினேன். பொதுவாய் விருப்பமற்றவைகளை வெறுப்பது உலகியற்கையாதலால் நானதைப்பற்றி அதிகம் போராடவேண்டாம். உலகைப் படைத்து, தேவஸ்திரீகளை இதனிலும் லட்சணமாய்ப் படைத்து தன் கை தேர்ந்தபின் சிருட்டிக்குரியான் இவளைப் படைத்தான் என ஒன்றில் வாசித்திருந்தேன். அது கற்பனையென்றே நம்பியிருந்தேன்; இப்பொழுது கற்பனையென்ற வார்த்தையே என்னிடமிருந்து விற்பனையாயிற்று. ஸ்திரீகளின் சாமுத்திரிகா லட்சணங்களின் விசேஷபாகமே ஓர் உருவமாய் என்முன் நிற்கக் கண்டேன். கோதிச்சுருண்டு கறுத்த பளபளப்புள்ள சிகையும் பளபளப்பான நெற்றியும் மினுமினுப்பும் வசீகாமுமுடைய இருகன்னங்களும் அழகாய் நீண்டுயர்ந்த நாசியும், அகண்டு நீண்டு பருத்த கண்களும் அவளது சாந்த குணத்தையும், கம்பீரத்தையுங்காட்டியது. பொதுவாய்ச் சுருக்கிச் சொல்லுமிடத்து ஒத்ததேகமும் அழகிய முகமும், வசீகரப்பார்வையும் என் நெஞ்சைக் கவர்ந்து நின்றது. இவ்வித எண்ணங்களாலும் பார்வையாலும் நான் அசைவற்று நின்றேன்.

சுந்திரம், நேற்றுன்தந்தை அழைத்து வருவதாய் சொல்லிப்போன சந்திரவதனன் உன் மைத்துனன் என்று கமல ரேகையார் சொல்லும்போது என் பிரக்கினை வந்தது. பதினுன்கு வயதுடைய சுந்திரம் குளிர்ந்த பார்வையுடனும், புன்னகைத் தோற்றத்துடனும், என் சமீபத்தில் வந்து, அத்தான்! உங்கள் நல்வரவு நன்மையாகுக என்றுள். நானித்தனை நேரம் எனக்குப் புதிதாய் கிடைத்த சுந்திராம்பாளைப் பற்றி வர்ணித்ததற்கு என் மீது குறைகூற மாட்டீர்களென்று நம்புகிறேன். உலகநடை அறியாது நின்றதுமன்றி, இதுவரையும் ஒன்றிலும் பற்றுக்கொள்ளாது நின்ற என்மனம், என் வாழ்நாளை சந்தோஷமாய் கடந்த ஓர் பெரும் பாக்கியம் நான் எதிர்பாராது திடீரென என்முன் நிற்பதாய்க் கண்டால் நானதை வர்ணிக்காதிருக்க எப்படி முடியும்? நான் கிடைத்தகையை சில நேரம் பிடித்திருந்தேன்.

இது சமயம் சூதன் அழைப்பதாய் ஓர் வேலைக்காரி வந்தழைத்தாள். நான் சென்றபொழுது ஓர் விசாலமான அறையில்மேஜை நாற்காலிகள் போடப்பட்டிருந்தன. நான் சென்றதும் ஓர் விரலால் உட்காரச் சைகை காட்டி என்னை சில நிமிஷங்கள் இமைக்கொட்டாது பார்த்து என் வருத்தங்கள் நீங்கி யிருப்பதை அறிந்துகொண்டு என்னைப் பார்த்து" தன் கம்மிய குரலுடன் அதட்டி இனி நீ ஓடும் வழக்கத்தை விட்டுவிட வேண்டியது. அப்படி உன்னைத் துரத்திப் பிடிக்கும்படியான காரியங்கள் செய்வையானுல் உன் கழுத்தை அறுப்பதும், யோசியேனென்முன். அவ் வார்த்தையால் என் முகம் வாடியதுகண்டு, தான் கடகடவென்று நகைத்து,உன் நெஞ்சம் அஞ்சும் வார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டேன். நல்லது நீ என் உத்திரவின்றி வெளியே போகக்கூடாது, நான் உன் ஒழுங்கைத் தெரிந்து பின் உனக்கோர் உத்தியோகம் தேடித்தருவேன்

என்றான். நான் பிறரைத் தொந்திரவுசெய்யாது இப்பொழுதே எந்தவேலையும் பார்க்கத் தயாராயிருக்கிறேனென்று அவன் வார்த்தை மத்தியில் பேசினேன். தித்திக்கப் பேசிப் பழகும் வழக்கத்தை என்னிடம் வைக்காதே. வார்த்தை மத்தியில் பேசுவதையும் விடு என பற்கடித்துப் பேசினான். இனி அப்படி செய்வதில்லை. உங்கள் மனம்போலவே ஆகுக ஐயா என்றேன். ஐயா—எப்படி உனக்கு நான் ஐயாவாகும்—நான் உன் அம்மான் நீ என் மருமகன் நல்லது இதோயிருக்கும் புதிய உடைகளைத் தரித்து அந்த உடைகளைச் சுற்றிக்கட்டி "உல்லாசசுந்திரர் சுகுணதுரை மாளிகை என்று விலாசமிடு, அதைத் தபாற் வண்டியில் அவர்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். உனக்கு என்முன் யாசகம்தந்த அவர்க்கு மரியாதை அதுவே. நீ அங்கு ஓர் வேலைக்காரனாயிருந்தது எனக்குக் குறைவு. ஆதலால் நீ அவ்வீட்டார் யாரையும்கண்டு எக்காரணத்தாலும் சம்பாஷிக்கக்கூடாது. நீ அவர்களைக் காணின் கொஞ்சங்கூடப் பழக்க மில்லாதவன்போல் நடந்துபோக வேண்டியது எனத் தாக்கீது தந்தான்.

நான் உடையைமாற்றி அவன் சொற்படிச்செய்துநின்றேன். நான் சொல்லிப்படி சரியாய் நடப்பையா என்றான். நானப்படியே செய்கிறேனென்று அவன் மனைவி, பெண்ணிருக்கு மிடம்வந்தேன். நான் அவனோடு பேசிவந்த தென்னவென அவர்கள் கேட்கப்பயந்தார்கள். நானும் சொல்லவில்லை. நான் ஒருவாரம் வீட்டிற்குள்ளேயே யிருந்தேன். பின் சில நாட்கள் சூதன் காலை மாலைகளில்தான் வெளியே போகும்போது என்னையும் அழைத்துப் போவன். தான் யாரோடேனும் சம்பாஷிக்க நேரின் என்னைக் கவனித்த வண்ணமா யிருப்பான். அநேக சமையங்கள் அவன் தனித்துப் போய்வருவான். அவன் உத்தியோகம் இன்னதென்று யாரும் தெரிந்ததில்லை. அவன் இன்னவிதமாய்ச் சம்பாதிக்கிறான் என்பதும் பிறரறிய முடியாதிருந்தது. ஆனால் பிறர் தோற்றத்திற்கு மரியாதையுள்ள குடித்தனமாகவே செய்துவந்தான்.

ஒருநாள் என்னை யழைத்து நான் அடிக்கடி வெளியே போகவேண்டி வருவதால் நீ சுந்திரவதனியுடன் வெளியே போய்வரலாம் என்றான். அன்று முதல் என்னைப்பற்றிய கண்ணோட்டம் வைக்காதிருந்தான். அவ்வார்த்தை எனக்குச் சந்தோஷத்தைத் தந்தது. நானெப்பொழுதும் அவளுடன் சம்பாஷிக்க இடமுண்டாயிற்று. அவள் தன் தாய்க்கு உதவிசெய்து அவளுடன் இருக்கும்போதும் நானுமிருப்பேன். அவ்வேலை முடிந்தபோது தையல்முதலிய பின்னல் வேலைகளையும் செய்வாள். நானவளுடனிருந்து பல நூற்சம்மந்தமான புத்தி நுணுக்கமும் அறிவிற் தெளிவு முண்டாகும். விசாரணைகளைச் செய்வேன். ஆனால் எங்கள் பூரண விசாரணைகளை நடத்திச் சந்தோஷிக்க அவள் தாயின் மனோவியாகூலமான நோய் இடையூரா யிருந்தது. நான் தனவந்தனாயிருந்தால் இம்மூர்க்கன் தொந்திரவில்லாமல் அவர்களை நான் போஷித்துச் சந்தோஷிக்கலாமே என எண்ணுவேன். இவ்விதம் ஆறுமாதங்கள் சென்றன.

ஓர்நாள் அவள் தாய் கமலரேகையார் தன் மகளைத் தன் சீக்கறைவிட்டு வெளிப்புறம் காத்தோடு மிடம்போ யிருக்கும்படிச் சொல்லினார். நானும் கூடச் சென்றேன். அவள் ஏதோ தையல் வேலை செய்துகொண்டிருந்தாள். அவள் தன் தாயின் நோயைப்பற்றிய வியாகூலம் மேலிட்டவளாய் இருக்கக் கண்டேன். சுந்திரம்! உன் தாயின் நோய் நீங்கிப்போம். அவர்க்குவியாதியாய் நினைக்கவில்லை. மனோவியாகூலமே நோயாய்க் காண்கிறது. பலநாள் துன்பமும்

நீங்கக்கூடிய ஒரு நல்லநாள் வாலாம். நாம் சகிப்போடு அதனை எதிர்ப்பார்த்திருப்பதே புத்தியின் பெருமையென்று நான் சொல்லிவரும்போது அவளழகிய கன்னங்களின் வழி சில முத்துக்கள் சிதறுவதைக் கண்டேன். என் மனந் தாளாது அவள் முன்னகர்ந்து அவள் கைகளைப் பிடித்தபோது அவள் கருணையோடு என்னை அண்ணார்ந்து பார்த்த அன்பின் விளக்கப் பெருமை என் ஆயுளில் ஒன்றும் மறக்கமுடியாதிருந்தது. சுந்திரம் தன் கண்களைத் துடைத்து என்னைப் பார்த்தபோது என் கண்களிலும் ஜலம் ஓடுவதைக் கண்ட அப்பெண்மணி "சந்திரரே! நீரும் எனக்காகத் துக்கிக்கிறீர்? சுந்திரமே! நீ துக்கப்படுவதைக் கண்ட நான் எப்படி வருத்தப்படாதிருக்க முடியும்? அன்புடையீர் என் மனோநிலைமையை நீர் அறியீர். என் தாயின்மீது எனக்குள்ள அன்பு நீரறிவீரா? என் தாய் மெத்தநல்லவள். என்மீது அவளுக்குள்ள அன்பும் சொல்லுவதல்ல. அவளோ மெத்த வருந்துகிறாள். அவள் நோய் நீங்குவதைக் காணோம். அவளுக்கு ஏதேனும் சம்பவித்தால் என் கதி?" என்றவுடன் திரும்பிக் கதவைப் பார்த்தாள். கதவு சாத்தப்பட்டிருந்ததுகண்டு அவள்முகம் தெளிவடைந்தது. சுந்திரம் அன்புடையாய் நீ அவ்வாறு நினைத்தல்வேண்டாம். உன் தாய்க்கு பயங்கரமான நோயில்லை. தேகத்தின் பலக்குறைவே. சீக்கிரத்தில் அவர் நோய் நீங்கும் என்றேன். அவள் விசனகரமான முகத்தை நிமிர்த்து சந்திரரே நீர் எனது திர்ப்திக்காக பேசுகிறீர். ஒரு மாதமாய் இதைப்பற்றிய கவலை என்னை மேல்கொண்டது. தான் சுற்றிப்பார்த்துக்கொண்டு ஒருபெண் தன் தந்தையைப்பற்றிக் குறை கூறுவது பயங்கரமான காரியம்; அவர் கொடூரநடையே அவளை படிப்படியாய் பலக்குறைவாக்குகிறது. அது உண்மையே. சந்திரரே நாங்கள் மிக்கஏழையாயிருந்தோம். இரவும் பகலும் தையல்வேலைசெய்து என்னையும் போஷித்துவந்தாள். எங்கள் தரித்திரம் நீங்காமையாலே நோய்ப்பட்டாள். மிக்க வறுமையால் கஷ்டப்பட்டாள். அவளுத்தமத்தாய், உத்தம மனைவி. அத்தனை கஷ்டங்களையும் அனுபவித்தவள். சுகத்தைப் பெறுதல் வேண்டாமா? நானவற்றையெல்லாம் என்னுள் மறைத்திருக்கிறேன். அவள் இறந்துபோனால் என் கதி என்னவாகிறது? என்றாள்.

நான் அவள் கரங்களைப்பிடித்து என்னால் கூடிய சமாதானங்களைக் கூறினேன். அவள் வருத்தம் நீங்காது கண்ட என் மனம் தாளாது அவளை அணைத்து என்முகத்தால் அவள் கன்னங்களில் ஓடிய கண்ணீரைத் துடைக்க இரு கண்ணீரும் ஒன்றாய் ஓடியது. சடுதியில் சுந்திரம் என்னைவிட்டு மெதுவாய் விலகி, சந்திரரே என்னால் நீரும் வருந்துவது சரியல்ல. நாம் வேறே யேதேனும் பேசுவோமென்று. சுகுணதுரைமாளிகையில் நடந்த அநியாயக் கொடுமைக்கு பிறகு நீரொருவரையுங் காணவில்லையா? உமது விஷயத்தில் பட்சங் காட்டிய கற்பகவல்லி என்னவாயினள் என்பது தெரியவில்லையே! நீர் ஓர் தடவை பார்த்துவாலாகாதா? ஒருவேளை தூல தூரமாயிருக்குமோ? என்றாள்.

சுந்திரமே, அன்பே, எவ்வளவு தூரமானால் என்ன? உன் தந்தை என்னை அவ்வீட்டாருடன் பேசவுங்கூடாது பார்க்கவுங்கூடாது என்கிறார் என்றேன். ஆச்சரியத்துடன் சற்று என்முகத்தைப்பார்த்துப் பின் நம்மிடம் திரவியமிருந்தால் கற்பகவல்லியை அழைத்து உபசரிக்கலாமென்றாள். கற்பகவல்லியார் தரித்திரப்படவேண்டியவரல்ல. அவர் தந்தை சுகுணதுரை அவாது இரண்டு

பெண்களுக்கும் தன்னாஸ்தியை இருபாகமாக்கியிருக்கிறார்:—இவ்வார்த்தை நான்சொல்லியதும் திடீரென கதவுதிறக்கப்பட்டது. இராக்கதகோரத்துடன் சூதன் வெளிவந்தான். தன்மகளை உள்ளே போவென தன்காலைக்கீழேமோதி அதட்டினான். சுந்திரம் நடுநடுங்கி தன்கையிலிருந்த தையல்வேலையைப்போட்டுப்போட்டு எடுத்தோடினாள்.

மறுபடி கதவை சாத்திக்கொண்டு சந்திரா, நீங்கள் இருவரும் பேசியதெல்லாம் நான்கேட்டேன். அவ்வயோக்கியக் கழுதை என்னை உதாசீனம் பேசினாள். நானவளை விசாரித்துக்கொள்கிறேன். நீ சுகுணதுரை தன் மக்களிருவருக்கும் பாகித்துவைத்திருப்பதாய்ச் சொன்னையே, அவ்விரகசியம் வேலைக்காரனாயிருந்த உனக்கெப்படித் தெரியும் என்றான். நான் புத்தகசாலையில் சுகுணர்க்கும் உல்லாசர்க்கும் நடந்த சம்பாஷணையைச் சொன்னேன். அவன் கொடூரமாய் தன்கையை ஓங்கி ஒருவர் குடும்பரகசியங்களை ஒட்டுக்கேட்டு வெளிப்படுத்தும் மருமகன் எனக்கிருப்பதைவிட அவனெஞ்சைப் பிளப்பது நன்மையென நெருங்கிவந்தான். நான் எண்ணாமலே என் தேகம் அதைத்தாங்கவோ அல்லது அதனைத்தடுக்கவோ நிமிர்ந்து நின்று கைகளும் தயாராயின. என் கண்களின் கொடூரத்தையோ தேகத்தின் கெம்பீரத்தையோ பார்த்த அவன் தன் கையைத் தணித்துக்கொண்டு நீ பிறர்க்கு வெளிப்படையாய் அவர்கள் விஷயத்தைப்பேசியது பிசகு; இனி அப்படிபேசாதே என்று தன்னறைக்குள் சென்றான்.

அப்பொழுது சுந்திரம் கதவைத் திறந்து வெளியேவந்தாள். உன் தாயிடம்போவென்று அதட்டி வெளிவந்தான். அவள் அன்னைக்கு ஆகாரம் எடுக்கப்போகிறேன், தந்தையே, கோபியாதீர்கள் என்றாள். சூதன் நான் சொல்லுவதைத் தடுத்துப் பேசுகிறாயாவென அவ்வழகிய என் மைத்துணியை அடிக்கக்கண்டேன். அவ்வறை என் நெஞ்சிலும் விழுந்தது. ஓர் புலியைப்போல் பாய்ந்தேன். ஓர் குத்தில் அவனைக் கீழேதள்ளினேன். சுந்திரம் என்னை விலக்கினாள். சூதன் எழுந்து சந்திரவதனரே, தயைசெய்து உங்கள் அறைக்குள் போங்கள் என்றான். சுந்திரமும் என் காதோடு அப்படியே செய்யச் சொன்னாள். நான் என்னறைக்குட் சென்றேன். கதவு சாத்தப்பட்டது, சூதன் என்னறையைப் பூட்டி சாவியை எடுத்துப்போனான். தெருக் கதவு திடீரென சாத்தப்பட்டமையால் அவன் வெளியேபோயினான் என்பது நினைக்கவேண்டியதாயிற்று. நான் அளவுமிஞ்சி நடத்தியதாய் எண்ணினேன்.

பகல் இரண்டு மணியாயிற்று. சுந்திரம் காலடிச்சத்தம் கதவடியில் கேட்டது. நான்கதவின்பக்கம்வந்துநின்றேன். சுந்திரம்அத்தான்என்றுமெதுவாய்க் கூப்பிட்டாள். நானும் சுந்திரமென்றேன். என் தந்தை வெளியே போயிருக்கிறார். அவர் வந்துதானே ஆகாரம் உண்ணல்வேண்டும். சாவியைஅவர்கையில் கொண்டுபோயிருக்கிறார். நானிங்கு நின்றல் கூடாது. வேலைக்காரர்கள் அவர்க்குச்சொல்லுவார்கள். என் கண்ணே எனக்கு ஆகாரம் இருந்தாலும் தேவையில்லை. நீ இங்கு நிற்பதை வந்து காணப்போகிறார் என்றேன். அவள் மெதுவாய்ச் சென்றாள். இரவு எட்டுமணியாயிற்று. சூதன்வரவில்லை. சுந்திரம் வந்து நான் பசியால் வருந்துவேனென்று வருந்திப்போனாள்.

பத்துமணிக்குக் கதவு திறக்கப்பட்டது. ஒருகையில் ஆகாரமும் ஒருகையில் ஒருதடிக்கம்புகொண்டு சூதன் தோன்றினான். இதோ ஆகாரமிருக்கிறது, தின்னு. உன் முட்டாள்தனமான செய்கையை என்னிடம் காட்டுவாயானால் இக்கம்புக்கு உன்னையிரையாக்குவேன் என்றான். நீர் ஓர் சிறுபெண்ணை யடிக்கும் சிப்பாய்; அதிலும் மகளையடிப்பதில் தேர்ந்தவர். வெட்கமில்லாமல் உமக்குக் கோபமும் வருமோ என்றேன். அவன் ஆகாரத்தைக் கீழே வைத்து என்னையடித்தான். அது என்னைக் கொலைசெய்யும் எண்ணத்துடனல்ல. என்னைக் கண்டிப்பதற்காக என்று தோன்றியதால் பொறுமையோடிருந்தேன். அவனுமக்கிது போதியது. இதோ ஆகாரம் உண்ணு என்றதட்டினான். எனக்காகாரம் தேவையில்லை யென்றேன். அப்படியே யாகுக என்று சொல்லி என் வஸ்திரங்களைக் கழற்றும்படி விரும்பினான். எனக்கவசியமாய் வேண்டிய ஓர் ஆடையை உடுத்திக்கொண்டு பாக்கியைக் கொடுத்தேன். அவன் அவைகளையும் சுருட்டி கதவைப் பூட்டிக்கொண்டுபோனான்.

பதினொருமணி கடிகாரமடித்தது. தெருக்கதவை யாரோ தட்டினதும் சூதன் வேலைக்காரர்கட்கு நீங்கள் கதவு திறக்கவேண்டாம், நான்திறந்து கொள்கிறேனென்றதும் காதில் விழுந்தது. பின்னொன்றும் தெரியவில்லை. இரவு பனிரண்டு மணியடித்தது. சுந்திரம், படுக்கையறைக் கதவு திறந்தது. அரைமணி சென்றது. சூதன் அறைக்கதவு மெதுவாய் திறக்கப்பட்டது. பின் கமலரேகையார் அறைக் கதவுதிறக்கப்பட்டது. இவை இன்னதெனத் தெரியாது மயங்கியிருந்தேன். கடைசியாய் என்னறைக் கதவு திறக்கப்பட்டது. சூதன் என்னை கொலைசெய்யவருவதாய் எண்ணி மனம் நடுங்கி கண்ணைமூடிப் படுத்திருந்தேன். அத்தான் தூங்குகிறீரா என்ன? என சுந்திரம் என்னை மெதுவாய்த் தட்டினாள்.

☞ கமலத்தன்னை.

குழந்தைகள் ஏன் அதிகதூரம் நடக்கக்கூடாது.

சாதாரணமாக மிதமிஞ்சி நமது தேசத்தில் தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளுக்கு ஆகாரம் கொடுக்கப் பிரியப்படுவார்கள். இது பல வியாதிகளுக்கு காரணமாகுமென்பதை யறிவார்களென்று நம்புகிறோம். மேலும் சிறுகுழந்தைகளை சிற்சில சமயங்களில் அதிக தூரம் நடக்கும்படி செய்கிறார்கள். இப்படிச்செய்வதால், குழந்தைகள் இளைப்பு அடைகிறது. உடனே தேகவளர்ச்சி தடைபடுகிறது. ஆகாரம் ஜீரணமாகாது, பலஹீனம் அதிக முண்டாகும். இதற்கு உதாரணமாக ஒரு கதையுண்டு:—ஒரு சிறிய பெண் தன் தாதியுடன் விளையாடிக்கொண்டும் பேசிக்கொண்டும் ஒரு குடிசையிலிருந்து இன்னொரு குடிசைக்கு நடந்துபோனாளாம். இப்படி நான்கு மணிநேரம் இப்பெண் செய்துகொண்டிருந்தாளாம். அச்சமயம் இவள் சுறுசுறுப்பாயும், முகமலர்ச்சியுடன் சந்தோஷமாயுமிருந்தாளாம். அங்கு தோட்டத்திலுள்ள புஷ்பங்களையும் பறித்தபின் தாதியிடம் "அம்மா! நான் களைத்துப்போய் விட்டேன், வீட்டிற்குப் போகவேண்டும்" என்றாள். உடனே இருவரும் வீட்டிற்கு வந்தார்கள், இச்சிறு பெண் கீழே படுத்துக்கொண்டு, தேயிலைகூட அருந்தவேண்டாமென்று சொல்லிவிட்டு படுக்கையில் படுத்துக்கொண்டாளாம். மூன்றுமணிநேரம் அயர்ந்து நித்திரை செய்தாள். பின்னிட்டு கண்விழித்து சுகமின்மையால், ஆகாரம் வேண்டாமென்று சொல்லி குடிக்கத் தண்ணீர் மாத்திரம் கேட்டாள். உடனே சுரம் வந்துவிட்டது. மருந்து கொடுத்தும் சுரம் நீங்க வெகுநாள் சென்றதாம். ஆயினும் இப்பெண் தன் ஆயுள்பரியந்தம் பலஹீனமாயிருந்தாளாம்.

நமது வைத்தியர்.

* அரக்களராணி.

பீகாரில் பக்ஸார் என்று வழங்கும் நகரத்திற்குச் சமீபத்தில் அர்க்களம் என்கிற இந்து சமஸ்தான மிருந்தது. இச் சமஸ்தானத்திற்கு கௌதமன் அரசனாயிருந்தான். இவனுடைய தர்மபத்னியே இக்கதாநாயகி. இக்காலத்தில் நாஜர் உடீன் டெல்லி சக்ரவர்த்தியா யிருந்தார். இவருக்கு அரசர்கள் அநேகர் அடங்கி கப்பங்கட்டி வந்தார்கள். கௌதமன் கப்பம் கட்டமாட்டேன் என்று உறுதியாகச் சொல்லிவிட்டான். டெல்லி சக்ரவர்த்தி மிகவும் கோபங்கொண்டு அயோத்திக்கு கவர்னரா யிருந்தவரை சேனைத் தலைமையை வகித்து கௌதமனை எதிர்த்து சண்டை செய்யும்படி அனுப்பினர். அயோத்தி கவர்னர் திரண்ட சேனைகளுடன் சென்று கௌதமனுடன் யுத்தம்புரிய ஆரம்பித்தான். யுத்தம் இருவருக்கும் மிக்க பலமாக நடந்தது. டெல்லி சக்ரவர்த்தியின் சேனைகளில் அநேகர் கொல்லப்பட்டார்கள். இவர்கள் தோல்வி யடைந்தார்கள். கவர்னராகிய சேனைத்தலைவர் கௌதமனுக்கு ஈடல்ல என்பதை யறிந்துகொண்டார். மீதி யுள்ளவர்கள் உயிருக்கஞ்சி துரிதமாக தங்கள் தேசத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள். கௌதமனோ தனது அரண்மனைக்குச் சென்று தான்கொண்ட ஜயத்திற்காக ஒரு விருந்து செய்துவைத்தான்.

நிற்க, அமாவாசை வந்துவிடவே, ராணியார் கங்காஸ்நானம்செய்ய வேண்டுமென்று விரும்பினாள். கங்கையில் ஸ்நானம் செய்தால்தான் ஆபத்துக்கள் நீங்கி க்ஷேமம் உண்டாகுமென்று எண்ணினாள்; ஆனால் கங்கைக்கரையோ விரோதிகள் கைவசமிருந்தது. இது இவள் மனதில் பயத்தை யுண்டுபண்ணிற்று, தனிமையாக இவ் விஷயத்தைப் பற்றி ராணி யோசித்து தன்னுடைய தோழிமார்களுடன் பக்ஸாரிலுள்ள ஸ்நான கட்டத்திற்கு ஒருவருக்கும் தெரியாமல் போய்வர தீர்மானித்தாள்.

இவ்விதமே அந்த இருளான இரவில் துரிதமாகத் தமது தாதிமார்களுடன் போனாள். பொழுது விடியுமுன் கங்கைக்கரைக்கு வந்துவிட்டார்கள்.

தைரியமாகவும், முகமலர்ச்சியுடனும் சீக்கிரமாக நடந்து ஸ்நானகட்டத்திற்கு இவர்கள்வந்து சேர்ந்தார்கள். ராணியும், தோழிமார்களும் கங்காதேவியைப் பூஜைசெய்துவிட்டு கங்கா தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ் செய்தார்கள். இதுவரையிலும் யாதொரு கெடுதலும் ராணிக்கு உண்டாகவில்லை. ஒவ்வொன்றும் நன்மையாகவே முடிந்தது. ஆனால் ராணியார் ஸ்நானகட்டத்திற்கு இரகசியமாய் ஸ்நானஞ்செய்ய வந்திருந்தபோதிலும் ஒருவருக்கும் ராணியார் வரவு தெரியாமலிருக்குமா? ஆகையால் வெகு சீக்கிரத்தில் கங்கைக் கரையில் சமீபத்தில் கூடாரத்திலிருந்த அயோத்தி கவர்னருக்கு ராணியார் ஸ்நானத்திற்கு வந்திருக்கும் சமாச்சாரம் எட்டியது. தானும் இவ்விராணி அரக்களராணிதானென்பதையும் தீரவிசாரித்து தெரிந்துகொண்டான். உடனே ராணியாரைச் சிறைப்படுத்த உத்திரவளித்தான்.

ராணியார் ஸ்நானம், பூசை முதலியவைகளைச் செய்து முடித்துக்கொண்டு தமது தாதிமார்களுடன் தமது இருப்பிடத்திற்குத் திரும்பிப் போகும்பொழுது மகமதிய சேனைகள் ராணியாரைச்சூழ்ந்து கொண்டார்கள். ராணியாருடைய மனது அப்பொழுது எவ்விதமிருந்த தென்பதைப்பற்றி ஒருகவி வர்ணித்திருக்கிறார். அதுபின்வருமாறு:—

விரோதிகள் சமீபத்தில் வந்தபொழுது ராணியார் மனதுக்குள் திகிலடைந்தாள். கண்ணீர்விடவில்லை. ஆனால் அவளது கண்கள் கோபாக்னியால் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தன.

* All Rights Reserved.

தைரியமாகவும் நிந்தித்துக்கொண்டும் தமது தாதிமார் பக்கத்தில் நின்றுகொண்டிருந்தாள். கலங்காத நெஞ்சுடனும், சாந்தத்துடனும், தனது கோபப் பார்வையால் சத்துருக்களைத் திரஸ்கரித்தாள். உடனே தன்னிடத்திலிருந்த, கடாரியை கையிலெடுத்துக்கொள்ளவே, தைரியமான தாதிமார்களும் தங்கள்வஸ்திரத்தில் ஒளித்துவைத்திருந்த கடாரியை தங்கள்கையில் ஏந்திக்கொண்டார்கள். விரோதிகளை விலக்கிக்கொண்டு வழிசெய்து தங்கள் அரண்மனைக்குப் போகப் பிரயத்தனப்பட்டார்கள். அதுவெகு அசாத்தியமா யிருந்ததை ராணிகண்டபொழுது பின்வருமாறு கெட்டியாகச் சொன்னாள்:—

“இந்து தாய்மார்களிடத்திலும், சகோதரி, மனைவிமக்களிடத்திலும் பிரியமுள்ளவர்களில்லையா ?

அவ்விதமிருந்தால் எழுந்து உதவிக்கு வாருங்கள். ஆணையிட்டுக்கேட்கிறேன். அப்படி வராவிடின் நான் சபிக்கின்றேன்”.

என்று கோபாவேசத்துடன் ராணியார் சொன்னதும், அபயச் சந்த், நிர்பய சந்த் என்ற இருவீரர்கள் அவ்வழியாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வார்த்தைகள் இவர்கள் காதில் விழுந்தவுடன் தங்களிடம் வந்திருந்த சில பரிவாரங்களுடன் ஓடி வந்து விரோதிகளின்மீது புலி பாய்வதுபோல் பாய்ந்து யுத்தம் செய்தார்கள். சிறிது நேரத்திற்குள் ராணியார் பக்கம் வழியை உண்டாக்கி அவர்கள் ராணியார் அருகே சென்றார்கள். ராணியாரும் அவளுடைய தாதிகளும் தங்களைச் சூழ்ந்துள்ள மகமதியர்களைத் தைரியமாக எதிர்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்விரு வீரர்கள் வெகு சிரமப்பட்டு யுத்தம்செய்து சத்துருக்களை விலக்கி கும்பலில் வழியை யுண்டாக்கினார்கள். ராணியையும், தாதிகளையும் மிக்க பத்திரமா யிட்டுக்கொண்டு அரண்மனைக்குப் போக முயன்றார்கள். அவர்களது முயற்சி வீணாகப்போயிற்று. சண்டையோ பலமாக நடந்தது. ஒரு அடிக்கு ஒரு அடி இந்துக்களில் அநேகர் கஷ்டப்பட்டு ஜயித்து வந்து கத்திக்கு இரையானார்கள்.

தைரியமுள்ள நிர்பயச்சந்த் படுகாயப்பட்டு மரணமடைந்தான். இவனுடனிருந்தவர்களி லநேகரும் யுத்தகளத்தில் மடிந்தார்கள். ஆபத்து வேளையில தெய்வமே துணையென்று எண்ணியிருந்தாள் ராணி. கடவுள் கிருபையால் உடனே உதவி கிடைத்தது. அரக்கள அரசனுக்கு இச்சமாசாரம் தெரிந்தது. உடனே சில ஆட்களுடன் துரிதமாக தன் மனைவியைக் காப்பாற்ற ஓடி வந்தான். மகமதியர்கள் இவனையும் இவனது தைரியமான ஆட்களையும் கண்டவுடன் எடுத்தார்கள் ஓட்டம்.

அரக்கள அரசன் அபயச்சந்தின் தைரியத்தைக் கண்டு மெச்சி அவனுக்கு தனது அருமையான மகளை விவாகம் செய்துவைத்தான்.

தைரியமற்ற அந்த கவர்னரின் கதி என்ன? சிநேகிதர்களும், விரோதிகளும் அரக்களராணியை எதிர்த்ததற்காக குற்றங்கூறி அவனை அவமானம் செய்தார்கள்.

ஒரு பெண்ணை எதிர்க்கச் சென்ற அவ்வயோத்தி கவர்னரை அவன் சாகுமளவும் யாவரும் நிந்தித்துப் பேசி வந்தார்கள்.

☞ பத்திராதிபர்.

ஜப்பான் தேசத்துக் குழந்தைகள். 2

குழந்தைகளே:—

ஜப்பான் தேசத்தைப் பற்றியும் அத்தேசத்து சக்ரவர்த்தியைப் பற்றியும் ஆகஸ்டு மாதப் பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தோம். இப்பத் திரிகையில் அத்தேசத்து குழந்தைகளைப்பற்றி சிற்சில விஷயங்களை எழுதுகிறோம்.

ஜப்பான் பெண்கள் நீண்ட கவுன்போன்ற உடுப்பைத் தரித்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இடுப்பில் ஒரு பில்ட்போன்ற பட்டு கச்சையைச் சுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். கால்களுக்கு மரத்தால்செய்த பாதரட்சையைப் போட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒவ்வொரு பெண்ணும் தன்முதுகில் ஒரு குழந்தையைக் கட்டிக்கொண்டு விளையாடுவாள், காரியம் ஏதாவதிருந்தால் செய்வாள், தன்முதுகில் குழந்தை யில்லாததுபோல் நினைத்துக்கொண்டு குதித்து விளையாடுவாள், இங்குமங்கும் ஓடுவாள். இப்படி இவள் குழந்தையை முதுகில் வைத்துக்கொண்டு செய்வதால் குழந்தைக்குச் சிறிது கஷ்டமாக யிருக்கும், ஆனால் குழந்தை இதைக் கவனிக்கவே கவனிக்காதாம்.

இவர்களுக்கு புஷ்பங்களின்மேல் அதிகப்ரியம். அவர்கள் தோட்டங்களில் பல வர்ண புஷ்பச் செடிகளை வளர்த்து வருகிறார்கள்.

குழந்தை பிறந்ததினம் ஒரு உருண்டை வடிவமுள்ள கண்ணாடி பாத்திரத்தில் மீன்களைப்போட்டு (தங்கள் வீட்டிற் கெதிரிலுள்ள) ஒரு மரக்கொம்பில் கட்டி தொங்கவிடுவார்கள். இப்படி எந்தவீட்டில் செய்கிறார்களோ அந்தவீட்டில் குழந்தை பிறந்த தினம் என்று தெரிந்துகொள்ளலாம்.

ஜப்பானியர்கள் தங்கள் குழ்ந்தைகளிடத்தில் அதிக அன்புடையவர்கள், அவர்கள் பிறந்த வருஷதினத்தில் எப்பொழுதும் விருந்து செய்விப்பார்கள்.

தாய்தந்தைகள் பெண்களைவிட பிள்ளைகளைத்தான் அதிகமாகக் கவனித்துவருகிறார்கள். நமது தேசத்திலும் இவ்விதம்செய்து வருகிறார்களல்லவா? ஆனால் இங்கிலாந்தில் இவ்விதம் செய்கிறதில்லை. பெண்ணானாலும்சரி, பிள்ளையானாலும்சரி, ஒரேவிதமாய்க் கவனித்து கல்விபுகட்டி வருகிறார்கள்.

பிள்ளைகள் தக்க வயது வந்தபொழுது பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போவார்கள். இங்கு நீங்கள் பெஞ்சியில் உட்காருவதுபோல் அங்கு உட்காருவதில்லை. நமது தெரு பள்ளிக் ளிக்கூடத்தில் பிள்ளைகள் தரையில் உட்கார்ந்து படிப்பதுபோல்தான் தரையில் உட்கார்ந்து படிப்பார்கள். நீங்கள் பேனாவால் எழுதுகிறீர்களல்லவா? அவர்கள் அப்படிச் செய்யாமல் ப்ரஷ் எடுத்துக்கொண்டு எழுத்துக்களை வர்ணம் கொடுத்து அதாலேயே எழுதுவார்கள்.

பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து சாயங்காலம் வீட்டுக்கு வந்தால் பற்பல விளையாடல்களை ஆடுவார்கள். அவர்களுக்குக் காத்தாடி விடுவதில் அத்யந்த ப்ரியம். விதம்விதமானவும் விநோதமான காத்தாடிகளைச் செய்துவிடுவார்கள். ஒருமீனைப்போல் சிலர் செய்துவிடுவார்கள். வேறு சிலர் ஒரு அழகான பட்சியைப்போல் செய்துவிடுவார்கள், இன்னும்

தாய் தந்தையர் அது பிறப்பதற்கு முன்னால் அதற்கு ஒருபெயர் இடுவதாகத் தீர்மானித்திருந்தார்கள். அந்தப் பெயரின் முதல் எழுத்துகள் அக்குழந்தை கண்களில் இருந்தன. வலதுகண் மத்தியில் பச்சிலை குத்தினாற்போல ஜெ (J) என்னும் ஆங்கில எழுத்து அச்சடித்திருந்தது. இடது கண்ணில் அதேமாதிரியாக டி (D) என்னும் எழுத்து இருந்தது. பிலடெல்பியா நகரத்து வைத்திய நிபுணர்கள் அக் குழந்தையின் கண்களைப் பரிசோதனை செய்தும் அந்த விசித்திர ரூபத்துக்குக் காரணம் சொல்லக் கூடவில்லை. அக் குழந்தையின் கண்கள் நல்ல பார்வையோடு கூடி யிருக்கின்றன. தேகமும் ஆரோக்கியமா யிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு ஆங்கிலப் பத்திரிகை எழுதுகிறது.

மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ அய்யரின் சம்ஸாரம் பின்வருமாறு பேசினார்: "ஸ்திரீகள் படித்தவர்களாகி, புருஷர்கள் செய்யும் முயற்சிகளில் அனுதாபம் வைத்து அவர்களுக்குத் துணையாக நிற்கக்கூடியவர்க ளாகிறவரையில், இந்தியாவின் முன்னேற்றம் அரைகுறையாகத்தா னிருக்கும். ஸ்திரீகள் படிப்பில்லாத மூடர்களா யிருப்பதோடுகூட புருஷர்களின் படிப்பும் நம் ஜாதிக்குப் பொருந்தியவாறு மற்றத் தேசங்களைப்போல் ஜாதீயவழியிற் செல்லாமல் அன்னியரால் குறிக்கப்படும் வழிகளிற் செல்லுவதால் குறைப்பட் டிருக்கின்றது. இந்தியாவில் ராஜாங்க நிலைமை இவ்விதமான கல்விதான் நமக்குச் சாத்தியமாகும்படி இருக்கின்றது. ஜனங்களின் கல்வி அவர்களுடைய க்ஷேமத்தை மாத்திரம் நோக்கமாகக் கொண்டதாயிருக்க வேண்டுமேயன்றி, அன்னிய ராஜாங்கத்தாரின் நன்மையையும் அவர்களின் விருப்பத்தையும் பற்றினதா யிருக்கக்கூடாது. ஆயினும் நமது யூனிவர்சிடிகளும் காலேஜ்களும் ஆங்கிலேய ப்ரொபெஸர்களாலேயே நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகின்றன."

இதுவரையில் மழை பெய்யவேண்டியிருந்தால் ஆகாசத்தில் வெடி குண்டெறிந்து மழை வருஷிக்கும்படி செய்யப்பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அமெரிக்கா தேசத்தில் லோஸ் எஞ்சிலிஸிலிருக்கும் மிஸ்டர் ஹாட்பீல்டு என்பவர் மழை பெய்விக்கிறார். தனக்கு முற்பட்டோர் செய்து வந்தது போல வெடி குண்டு முதலியவைகளை எறிந்து மேகத்தைப் பிளக்காது, பெரிய தொட்டிகளை உயரத்திற் கட்டி அவைகளிற் சில மருந்துகளைப் போடுகிறார். அது நமது கண்களுக்குத் தெரியாமல் புகைப்படலமாக மாறி மற்ற மேகங்களை அவ்விடம் சேரும்படி செய்கிறதாம். அப்படி மேகங்கள் கூடினதும் மழை பொழியும்படி செய்துவிடுகின்றாராம். அதிகக் காம்பாகக் கிடந்த விடமெல்லாம் இப்பொழுது ஈரம்பமாகச் செய்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர் 1000-பவுன் வரையில் ஒரு தடவைக்கு சன்மானமாகப் பெறுகிறார். அமெரிக்கர்கள் அவருக்குக் கொடுப்பது நஷ்டமில்லையென்று கண்டிருக்கின்றனர்.

பிரான்சுதேசம் சுகவாசத்திற்கும் பேர்போனது. அங்கேசதாகாலமும் ஐரோப்பியசீமான்களும் சீமாட்டிகளும் கூடின வண்ணமாகவே யிருப்பார்கள் அப்படி இருப்பதால் அத்தேசத்தாரைக் கேட்பானேன். அவர்கள் ஸ்திரீ புருஷர்களாக முறைப்படி வசிக்க இஷ்டப்படாமல் சமயத்திற்குத் தக்கபடி இருந்து வருகிறார்கள். இதனை முதன் முதல் பார்த்துக் குறைகூறினது அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பழைய தலைவரான மிஸ்டர் ரூஸ்வெல்ட்டாம். ஜனசங்கை குறைவதால் உண்டாகும் அபாயத்தை உணர்ந்து பிரஞ்சியர் கண் விழித்துக்

கொண்டு முறைப்படி கலியாணம் செய்துகொண்டு வாழ்ந்து குழந்தைகளையுடையோருக்குக் குறைந்த வரியும், மற்றோருக்கு ஜாஸ்தி வரியும் விதிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர். 3-குழந்தைகளுக்கு மேற்பட்டோருக்குக் குழந்தைகளின் சங்கியைக்குத் தக்கபடி வரி குறைக்கப்படும்.

எல்லூரில் கவர்ன்மெண்ட் மகமதிய பெண்பாடசாலை:—எல்லூரில் ஹிந்துப்பெண் பாடசாலையொன்று ஏற்கெனவே ஸ்தாபிப்பதாக ஏற்பாடு ஆயிருப்பதோடுகூட, அவ்விடத்தில் கவர்ன்மெண்ட் மகமதியப் பெண் பாடசாலையொன்றும் ஸ்தாபிப்பதற்கு சாங்கிஷன்செய்ய வேண்டுமென்று வித்தியா இலாகா டைரெக்டர் கவர்ன்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். எல்லூரில் மகமதிய ஜனத்தொகை அதிகமாயிருக்கிறதென்றும், கவர்ன்மெண்ட் மகமதியப் பெண்பாடசாலையொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டுமென அவ்வூர் மகமதியர்கள் அடிக்கடி தம்மை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றும், ஹிந்துப்பெண் பாடசாலையில் ஏற்பட்டிருப்பதுபோல 20 ரூபாயில் ஒரு உபாத்தினி, 15 ரூபாயில் ஒரு உபாத்தினி, 12 ரூபாயில் இருவர், 10 ரூபாயில் இருவர், ஆக ஆறு உபாத்தினிகளை நியமிக்கவேண்டும் என்றும் வட சர்க்கில் இன்ஸ்பெக்டரெஸ் ஏற்கெனவே ரிப்போர்ட் செய்திருக்கிறாரென்றும் உபாத்திமார்களின் சம்பளம் முதலியவைகள் உள்பட மொத்தச் செலவு வருஷத்திற்கு 1518 ரூபாய் ஆகும். இத்தொகை பெண் பாடசாலைக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் இம்பீரியல் கிராண்ட் தொகையாகிய 87,000 ரூபாயிலிருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்றுசொல்லியிருந்தார். அதன்படியே எல்லூரில் கவர்ன்மெண்ட் மகமதிய எலிமெண்டெரி பெண்பாடசாலையொன்று ஸ்தாபிப்பதற்கும், மேற்குறித்தவாறு உபாத்தினிகளை நியமனஞ் செய்வதற்கும் கவர்ன்மெண்டார் சாங்கிஷன் கொடுத்துவிட்டது சந்தோஷமே.

லேடி சங்கரன் நாயருக்கு ஒரு விருந்துக் கச்சேரி:—லேடி ராமஸ்வாமி முதலியாரின் இருப்பிடமாகிய ராம மந்திரத்தில். ஒரு சிறந்த விருந்துக் கச்சேரி நடந்தேறிற்று. ஹிந்து ஸ்திரீகளின் கிளப்பைச் சேர்ந்த ஸ்திரீகள், ரிக்ரியேஷன் கிளப்பின் (Recreatoin Club) மெம்பர்களையும் ஸரஸ்வதி ஸமாஜத்தின் மெம்பர்களையும் மேற்கூறிய மந்திரத்திற்கு வரவழைத்து அவ்விருந்துக்கச்சேரி நடத்தப்பட்டது. சிறந்த ஆடையாபரணங்களை தரித்துக்கொண்டு ஸ்திரீகள் அந்த ஹாலில்வந்துகூட, அது வெகு சிறப்பாக விளங்கிற்று. விருந்தினர்கள் உபசரிக்கப்பட்டார்கள். ஒருவருக்கொருவர் சம்பாஷணை செய்துகொண்டார்கள். அதன்பிறகு மிஸ் கிருஷ்ணன், மிஸ் நாராயணராவ், மிஸஸ் T. ரங்காசாரியாரின் மருமகள் ஆகிய இம்மூவரும், பிடிலுடன் தமிழ்ப் பாட்டுகளைப் பாடி சபையோரைச் சந்தோஷப்படுத்தினார்கள். அதன்பிறகு சிற்றுண்டிகள் அளிக்கப்பட்டன. வந்தனோபசாரப் பாட்டு பாடப்பட்டது. அதன்பிறகு கிளப்பின் ஸெக்ரிடேரிகளுள் ஒருவராகிய மிஸஸ் T. ரங்காசாரி தமிழில் ஒரு அட்ரெஸ் வாசித்தார். மிஸஸ் அப்பாசாமி அதை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துச் சொன்னார். மிஸஸ் நம்பெருமாள் செட்டி, லேடி சங்கரன் நாயருக்கு பூமாலை சூட்டினார். லேடி சங்கரன் நாயர் தம்மை வரவழைத்து உபசரித்ததற்காகத் தாம் மிகவும் சந்தோஷப்படுவதாகச் சொல்லி, அவர்களுக்கு வந்தனஞ் செய்தார். சந்தனம், புஷ்பம் தாம்பூலம் பழவர்க்கங்கள் முதலியவைகள் வழங்கப்பட்டதும் சபை கலைந்தது.

SUPPLEMENT TO THIS ISSUE.

எச். இ. லார்ட் பெண்ட்லெண்ட்,

சென்னை கவர்னர்.

With the kind courtesy of G. A. Natesan & Co.